

B A T A A F.

S C H E

LEEWARDER

COURANT.

S A T U R D A G

DEN 25 M A Y.

Z W I T Z E R L A N D.

SOLOTHURN den 7 May. Den 1 dezer, omstreeks twee uren des namiddags, hoorde men alhier eenen verschrikken slag, die alle de Huizen deed schudden en beven, en weldra vernam men, dat de Kruidmolen, staande in het Dorp Biberich, een uur van deze Stad, waarin zich omtrent 25 Centenaars Buskruid bevonden, in de Lucht gesprongen was. Een der kundigste Werklieden van dezelve, benevens eene Dienstvaagd, hebben hier by hun leven verloren. Tot nog toe weet men niet, waar door dit ongeluk veroorzaakt is, en alles wat men dien aangaande zegt, zijn niet dan gissingen.

Laastleden Vrydag, heeft men alhier een zwaar Onweder, vergezeld van eenen fellen Hagel, gehad, het welk zig tot in het Emmenthal uitgestrekt heeft. De Blixem is op verscheidene plaatsen, in Huizen en Torrens geslagen, doch heeft gelukkig nergens Brand veroorzaakt.

I T A L I E N.

MILAN den 8 May. Heden middag zijn hunne Keizerlyke en Koninglyke Majesteiten over Pavia alhier aangekomen, hunne intrede doende door de met triumphboogen en Opfeitsen versierde Poort van Marengo, of liever langs dezelve, door de Stads muren, welken men ter neder gerukt, en alzo aan 's Vorsten intrede het voorkomen van de zegenpraaten der Olympische Overwinnaars, of die der Scipio's en Emilius van het oude Rome gegeven had. Daags na zyne aankomst, heeft de Keizer en Koning een Decreet uitgevaardigd, by het welk hy de form van Bestuur zyns Koningryks regeld, en zyne eerste Ryks-Officieren benoemt. Dezen zijn vyf in getal, te weten: zyne Excellentie de Heer Blotz, Groot-Kancelier; de Aartsbischoep van Ravenna, Codronchi, Groot-Aalmoezenier; de Heer Fenaroli, Grootmeester van het Paleis; de Heer Litta, Groot-Kamerheer, en de Heer Caprara, Groot-Stalmeester. Deze eerste Staats-Amptenaars, gezamenlyk met de Ministers, geheel de Staats-Consulta en geheel het Wergevend Lichaam, vormen eenen Staatsraad, verdeeld in vyf Sectien, namelijk, van Justitie, van Binnenlandsche Zaken, van Financien, van Oorlog en van Eerdienst. Elke derzelven bevat een afzonderlyk aantal Leden en heeft een byzonderen President, doch de Groot-Officieren der Kroon noch ook de Ministers zijn aan geene in het byzonder verbonden. De alzo georganiseerde Staatsraad heeft des anderen daags, op den rode, haare eerste Zitting gehouden, onder presidium van den Keizer en Koning, die reeds des morgens ten zes uur eene Raadsvergadering met zyne Ministers gehouden had. Voor de opening van den Staatsraad hebben de Groot-Officieren den Eed afgelegd.

Uit zyn Koningryk terugkeerende zal zyne Majesteit de Ligurische Republiek bezoeken. 's Keizers Minister by die Republiek, Heer Salicetti, aan wien de Senaat wegens het sluiten der Conventien van het voorleden jaar, een geschenk in Zilverwerk, ter waarde van 200,000 Livres, wilde doen, heeft eindelyk dat aanbod aangenomen, mits de waarde van het geschenk niet meer bedragen dan 30 of 36,000 Livres.

Te Genoa is onlangs een Rover gearresteerd, die den geheelen omtrek in schrik bragt, en over ertelyke Maanden met sommigen zynen makkers 400,000 Livres uit een Postkoets gestolen had.

DUITSCHLAND en bygelegene LANDEN.

WEENEN den 8 May. Zyne Keizerlyke Majesteit, heeft den Veldmarschalk Lieutenant, Graave van Kaunitz, thans commandeerende Generaal van Oost-Gallicien, benoemd tot Commandant Generaal in Moravien.

Er is bevel gegeven, dat alle Koopmanschappen, welke uit de West Indiën herwaards gebragt worden, en die, schoon in zich zelven niet vatbaar voor besmetting zynde, zo als by voorbeeld, de Indigo en Kina, doch welke in Huiden als anders, voor de besmetting vatbaar geëmballeert zijn, buiten de Stad, op het Kerkhof ontpakt, en derzelver Emballagie, door de Doodgravers verbrand moet worden.

Gisteren is uit Petersburg alhier een Courier aangekomen, wiens Depêches het verspreide gerucht, als of er tuschen Engeland en Rusland een Tractaat van Alliantie gesloten zoude zijn, tegenpreekt.

E N G E L A N D.

LONDEN den 12 May. De Motie van Lord Grenville in het Hogerhuis gedaan, by gelegenheid dat zyne Lordship eergisteren het Verzoekschrift der Iersche Catholyken inbragt, was zo uitvoerig, dat het ons ondoenlyk is derzelver hoofdzakelyken inhoud mededeelen; nogthans willen wy uit dezelve, zo wel als uit de Redevoeringen van eenige andere Leden, uit hoofde van derzelver ongemeene belangrykheid, een en ander uittreksel overnemen.

Na in eene breede Aanspraak den staat van 't geschild en de geschiedenis der Testacte ontvouwd, en op het onslag der Catholyken van alle Geloofsdwangwetten, als billyk en waarlyk Staatkundig, te hebben aangedrongen; zocht zyne Lordship eenige tegenwerpingen, welke hy voorzag dat tegen de vrylating der Catholyken zouden kunnen ingebracht worden, tegengestaan. Onder deze was eene zeer gewichtige, en waarop de Edele Lord ook het langste stilstond, deze: „dat de Catholyken hunne oude grondstelling, dat men niet verplicht is aan Kettersen woord te houden, nog blyven aankleven; weshalven hun onslag van bedwang Wetten, zeer gevaarlyk zou worden voor de geheele Maatschappij:” en ter wederlegging waarvan zyne Lordship zich in dezer voegen uitliet. — Ik vermeet my in waarheid niet te zeggen, uit wat soort van oude beschimmelde Gedenkschriften deze tegenwerping gehaald is, om by de tegenwoordige gelegenheid te dienen; noch waar men eenig blyk vindt, dat een Catholyk geene waarde zou hechten aan eenen Eed, die hem aan eenen Protestant verbindt. Maar dit weet ik, dat de Roomsche Catholyken deze aantyggen tegen hunne beginzelen als valsche en lasterlyk ontkennen. De Roomsche Catholyke zweert, dat hy zulke schandelyke Leerstellingen ten uitersten verfoeit; — en gy meent uwe bloote aantygging tegen zynen plegtigen Eed te mogen overstellen. Gy verzekert, dat gy in een onophoudelyk gevaar verkeert, van wegens hunne Leerstellingen; en zy zweert plechtig, dat hunne bedoelingen ten uwen opzichte U voltrekt geene reden geven om U te ontruften. Aldus staat de zaak tuschen de Roomsche Catholyken en hunne beschuldigers; en ik laat het geredelyk aan uwe Lordshippen over om te beslissen, aan welke zyde de waarheid, oprechtheid en regtvaardigheid zich bevinden. Ik weet wel, dat Godsdiens-ten en heerschzucht verzekeren, dat de Catholyken gelooven, dat de Paus magt heeft om hen van alle verbintenissen te ontfanen; maar ik weet tevens, dat zy, ten allen tyde, ge-veerd zijn, om deze stelling zonder eenige dubbelzinnigheid te ontkennen; en ik stel zeker met gerustheid eene algemeene bloote en regelrechte ontkennen over tegen eene hevige, grove en onedelmoedige aantygging. Ik zal de eene of andere gevaarlyke of ongerymde ver-klaring, die men uit de Gedenkschriften van het Concilie van Constans of van eenig ander Concilie zou kunnen haalen, — nimmer stellen tegen over de verklaring van alle ach-tenwaardige Leden van eer onder vier Millioenen van myne Medeonderdaanen. —

Maar hoe verre trekt zich de tegenwerping, wel bezien, wel uit? Wel, zo men daar-voor hoor aan geeft, zou de staat der zaken inderdaad zo gesteld zijn, dat er nooit een tyd-perk komen kan, in het welk het onslag der Catholyken veiliglyk zou kunnen vergund worden. De verklaring der Catholyken was duidelyk, dat de tegen hen ingebragte beschul-dingen lasterlyk en grove onwaarheden zijn. Hunne Lasteraars behalven hunne aantyg-gingen, en besluiten, dat de Catholyken nooit in eene gesteldheid zullen komen, waarin hun volle genot der natuurlyke Rechten van Britsche Onderdaanen zal vergund worden.

heden het denkbeeld, dat de geest van vervolging onafscheydelyk eigen is aan het Roomsche Catholyk Geloof, een steekhoudend bewys tegen de Catholyken kon opleveren; dan mogt men zeggen, dat het geschild eens voor al bevestigd was, en men mogt al de Catholyken van verstand, als het ware, uit hunne Geboorteland uitroeyen. Maar is het wel zo, dat de Paus en onverzoenlyk vervolger der Kettersen is? Het tegendeel is te Rome zelfs altyd wel bekend geweest. Indien door dergelyke vervolgingen tegen de Protestanten in de praetyk geweest waren, zo zouden velen van de Edele Lords, die ik rondom my zie, nooit in de tegenwoordige gesteldheid geweest zijn, om hunnen smak te voldoen, door het bezoeken van de Hoofd-ten der Kunsten, en vorige meesters der Weereld. Indien de geest van vervolging zo geweldig geweest ware, als dezelve wel beschreven is, zou het even zeer onmogelyk ge-veest zijn voor een Protestant, om zyn voet in het Zuiden van Ierland te zetten. Maar

deze aantygging is even valsche, als die, welke hen van ongehoorzaamheid en oproerigheid tegen de Regeering beschuldigt; — waar over ik reeds gesproken heb, en waarby ik de aandacht van uwe Lordshippen nog voor eenige oogenblikken zal bepalen. — Waar mede bewyst men de beschuldiging van oproerigheid tegen de Catholyken? Er wordt tytel noch jota van bewys bygebragt om het te bevestigen, terwyl er sterkspreekende daadzaken be-staan, geschikt om deze beschuldigers te beschamen. Ja, Mylords, ik zou de Clerken kun-ven verzoeken om optelbaar niet eene of twee, maar een groot aantal Wetten van dit Par-lement, waar door myn gezegde onwedderleggelyk bewezen wordt. In de inleiding voor iedere Acte, waarby den Catholyken eenig nieuw voorregt vergund wordt, wordt uitdruk-velyk verzekerd, dat deze vergunningen geschonken worden als een blyk van goedkeuring, wegens de eenparige gehoorzaamheid en getrouwheid, welke de Catholyken betoond had-den. Ik ben niet onbewust, Mylords, dat men tegengeworpen heeft, dat de Catholyken dit Character niet langer dan tot aan den laastten opstand hebben opgehouden; doch dat zy nu te over berucht zijn wegens hunne misnoegdheid, even zo zeer als zy voorheen de op-merking trokken door hun stillen en geregeld gedrag. My is niet onbekend de beschuldiging, waar mede in dit tydtyl zo algemeen gespeeld wordt, dat de laastte opstand alleen van de zyde der Catholyken gekomen is. Doch ik moet deze aantygging volstrekt ontkennen als van allen grond onthloot, kwaadaardig en onoprecht. Intusschen is het niet zeer gemakkelyk, op eene zo kwaadaardige beschuldiging een voldoende antwoord te geven. Want men kan geene bewyzen inbrengen, die op zulke losse, in 't wild heen geworpene, verzekeringen hechten. Zo ik evenwel deze aantygging op de klaarst mogelyke wyze zocht te wederleg-gen, zou ik allereerst de aandacht uwer Lordshippen bepalen tot het gedrag, het welk het Lichaam der Catholyken in 't algemeen, lang voor de tegenwoordige Regeering, eenparig gehouden heeft. Het is zeer wel bekend, dat er gedurende de laastte verloopenne Eeuw, in Schotland twee opstanden plaats gehad hebben, die uitdrukkellyk ten oogmerk hadden, om een Catholyken Koning op den Troon te plaatsen: — de Catholyken bleven standvas-tig in hunne getrouwheid aan den regerende Souverein. Dit was voorwaar geen blyk van gebrek aan getrouwheid, en dat in eenen tyd, toen de Godsdiens zelf den opstand scheen te begunstigen. — Ook in den Amerikaanschen Oorlog, toen de vereenigde Vy-aandelyke Zeemagt in het Kanaal meester was, en Ierland ernstig met eenen inval gedreigd werd; lieten de Catholyken in geen deele eene begeerte blyken, om tegen de Regeering optestaan, of den Vyand te begunstigen. In tegendeel stelde de Regeering van dien tyd zulk een vertrouwen in de standvastigheid van hunne trouw, dat zy hun Wapenen in de handen gaven, en de verdediging des Lands voor het grootste gedeelte aan hun toevertrouw-den. Ik zeg dit, Mylords, in het bywezen van verscheidenen onder uwe Lordshippen, die Lord-Lieutenants van Ierland geweest zijn, en van andere Edele Lords, die den Post van Staatssecretarissen onder den Lord-Lieutenant bekleed hebben; en ik vertrouw, dat dezen niet achterlyk zullen zijn, om regt te doen aan de eenparige getrouwheid en het vreedzaam gedrag van het Catholyk Lichaam. En als ik nu meer regstreeks overga tot de beschuldiging, dat de laastte opstand aan de Catholyken te wyten was, moet ik dezelve weder in de stelligste bewoordingen ontkennen. De opstand ontfond uit geene Godsdienslyke oorzaken, maar uit andere ongelukkige om-standigheden van een geheel anderen aard. De gedaante en samenstelling zelve van den opstand toonden, dat dezelve in Godsdienslyke gevoelens zynen grond niet had. In het eerst werd dezelve genoemd de Sociëteit der vereenigde Ieren, een overtuigend bewys, dat deszels behaan onafhankelyk was van alle Godsdienslyke onderscheidingen. Ook is het eene daadzaak, die de opmerking verdient, dat niet al de hoofden de Catholyke belydenis waren toegedaan. In tegendeel, het was genoeg bekend, dat er verscheiden Protestantische hoofd-aanvoerders in gevechten met 's Konings Troepen gesneuveld zijn. Dezelve aanmerking past op de omstandigheden van den laastten opstand in Dublin, alwaar al de hoofden, die men gevat en ter dood gebragt heeft, Protestanten waren. Het is derhalven, in 't geheel niet bewezen, dat de opstand in het algemeen vooral aan de Catholyken te wyten was; en in het tegenwoordig oogenblik kan men ook niet ontkennen, dat zy zich in allen opzichte als allergetrouwste Onderdaanen gedragen. — Hier kwam zyne Lordship weder op de tegenwerping, dat al de betuigingen der Catholyken, en al hunne Eeden van getrouwheid, niets betekendend zijn, naardien de Paus, naar hun gevoelen, hen van alle verbintenissen zou kunnen ontfanen; — en welke zyne Lordship wederlegt door de aanmerking: dat, indien het waar was, dat de Catholyken zo weinig werks van dergelyke Eeden maakten, zy zich van dit gemak wel bedienen zouden, om deel te krygen aan de Wetgevende Magt, waartoe niets gevorderd wordt, dan de erkenenis by Eede van de wettige Oppermagt der Engelysche Bischoffelyke Kerk; — waarlyk, Mylords, zeide hy, indien dit Menschen zijn, die zo weinig eerbieds hebben voor de heiligheid van eenen Eed, is het wel te verwonderen, dat er zelfs niet één aanzienlyke Catholyk langs dezen weg Zitting in het Parlement zoekt te verkrygen; en indien de Paus zo gereed is met zyne ontfessingen van de verbintenissen eenes Eeds, zo is dit ongetwyfeld eene gelegenheid, waarin hy niet achterlyk zijn zou om er zich van te bedienen.

Na nog eene tegenwerping van geringer aanbelang, overwogen te hebben, recapituleerde de Lord al de stellingen, die hy achte door hem bewezen te zijn; waerophy eenen over-gang maakte tot een ander gezigtspunt, hetwelk hy begreep dat de redelykheid, om het verzoek der Catholyken toetestaan, niet minder zou in het oog doen vallen. — Maar (zeide hy) indien al de stellingen en aantyggingen der tegenstanderen bewezen, indien al deze bewyzen door daadzaken bevestigd waren, wel verre van dat ik myne gronden daar door verzwakt zoude rekenen, zou ik in der daad meenen, dat dezelve nog meer bevestigd waren. — Zyn de Ieren thans misnoegd; zo behoort men geenen tyd te laten ver-loren gaan, met te beproeven, om hunne ontevredenheid ten minste te verminderen, en hunne verloren welgezindheid te herwinnen. — Ware het boven allen twyfel zeker, dat de Catholyken alle Eeden minagten (het welk ik volstrekt ontken zo te zijn); zo zou het nog eene goede Staatkunde zijn, hunne bezwaren wegnemen, dewyl, indien de Catholyken zulke Menschen waren als zy door hunne beschuldigers getekend worden, de Test-Acte een nietsbetekend ding zou, het welk zy altyd naar welgevallen konden overtreden. De bezwaren, waar onder de Catholyken zuchten, zijn al te dikwyls voor-gesteld als de eenige bolwerken voor de veiligheid der Protestantische Inwoners van Ier-land; en men heeft geen geringen ophof gemaakt van den invloed der Pauszelyke Intrigues. Ik voor my, Mylords, geloof, dat deze de dingen niet zijn, waar voor wy hebben te vrezen; en ik zal altyd denken, dat zulke onnodige bezwaren, en vergiftige pogingen om oude geschillen, die reeds vergeten schenen, weder te verlevendigen, voor Bonaparte de gunstige maatregelen zijn, die in dat Land kunnen genomen worden. Zo als Ierland thans gesteld is, staat de keus aan ons tuschen tweederlei manieren van handelen. Wy kunnen de maatregelen volgen, die men, onder de Regeering van Koningin Anna begonnen heeft, en die zo vrugbaar geweest in droevige gevolgen; of anders die, welke men onder de tegenwoordige Regeering gevolgd heeft, en die zo ryk geweest zijn in de gelukkigste uitwerkzelen. Zo men het eerste stelsel omhelsde, moeten wy van de Catholyken af-scheuren alles, wat wy hun in eene lange reeks van Jaaren hebben toegestaan; wy moeten hen beroven van de magt, welke de verdraagzaamheid hen in staat gesteld heeft te ver-krigen; wy moeten hun dien invloed ontnemen, welke van de hun verleende magt on-treidbaar is; wy moeten alle hunne Constitutioneële voorregten wegnemen, wy moeten hen, met één woord, tot Vreemdeelingen maken op hunne geboortegrond. Indien de Ca-tholyken nooit moeten ontfanen worden, zou het zekerlyk het beste zijn, Mylords, voor de vuist met hun te handelen, en hun te zeggen, dat men hen nooit, ten geenen tyde, kan vertrouwen, dat zy nimmer of nooit ons vertrouwen zullen kunnen winnen; dat er nooit een tyd komen kan, dat zy gerechtigd zullen zijn tot het volle genot van die vryheid, welke onze Constitutie aan ons als Menschen en Burgers verleent. — Eindelyk besloot de Lord met eenige aandachtwaardige bedenkingen, om te doen zien, dat men, met den Catholyken hun verzoek toetestaan, voor zich zelven niets waagde, niets verloor, maar hun in der daad veel gaf, en zich voor altyd van hunne goede gezindheid verzekerde; beweren-der, dat indien er zelfs Catholyken niet alleen in de Wetgevende Vergaderingen (het Par-lement) zitting hadden, maar zelfs heoge Posten van Bewind in zynen Maj. Ministerie be-kleeden, daar uit geeneerlyk gevaar voor den Staat en de Constitutie zou kunnen opryzen; waarmede hy ten slotte, deze Motie deed: „Dat het Huis zich in een Generaal Committee van het geheele Huis zou formieren, om over het Verzoekschrift te raadplegen.”

Onder de Leden, die zich tegen de Motie verzetten, spraken Lord Hawkesbury en Sir-John Lubbock het meeste en nadruktyllyke. Doch zy werden in eene lange en wellykrekende Re-denvoering van Lord Holland wederlegt, waar uit wy ten slotte eenige merkwaardige redenen uittrekken: — Is het (vroeg de Lord) niet volmaaktelyk wel bekend, dat, toen de Unie (onlangs tuschen Grootbritanjen en Ierland) plaats greep, de Iersche Catholyken gezonde

afleiding te doen om te denken, dat deze gebeurtenis gunstig zou zijn voor hunne staatskundige belangen? (Namelijk de Ministers hadden hun dit ingeboezemd.) En indien hunne aanspraken nu verworpen worden door sommigen, die deze hoop in hun gekoesterd hadden; moesten zy dan niet met verontwaardiging vervuld worden? Moesten zy niet gevoelen, dat men hen misleid en hun goed vertrouwen misbruikt had? Dat zy geen deel hadden aan de Constitutie, zo als hun beloofd was? De Catholyken slaan niet op gelijken voet met de andere Onderdanen. Zy gevoelen dit. Zou het, by voorbeeld, den Catholyken onverschillig kunnen zijn, dat zy onbekwaam verklaard worden om het Recht van stem te bekleeden? En is de beroeping van zulk een ecr niet beledigend voor het gewoel en verandering voor het Character van een geheel Lichaam, hetwelk dus verlaagd wordt? . . . Nog eene andere grief . . . is de onbevoegdheid, om het commando by de Land- of Zeemagt te voeren, waarvoor Lieden van bekwaamheid en moed dikwyls tot het nuttigste gebragt werden, dat zy dienst namen by de Land- of Zeemagt van vreemde, ja zomtyds van Vyandige Mogendheden, waarvan ik onlangs (in Spanje) tot myne smact al te vele voorbeelden gezien heb.

Het Publiek is ten uitersten verlangend naar de voortzetting der Debatten over dit belangrijke onderwerp, welke, volgens het adjournement, morgen moet plaats hebben.

Den 14 May. Heden zijn onze Papieren opgevuld met de Debatten over het Verzoekschrift der Catholyken. Die in het Hoogerhuis werden gisteren voortgezet, en duurden zeer lang, terwijl er nog vele Lords waren, die in breedte Redevoeringen hunne gevoelens uitbragden. Doch na dat de Stemmen opgenomen waren, werd de Motie van Lord Greyville, om in Generaal Comité over dit Verzoekschrift te raadplegen, — en daar mede het Verzoekschrift zelf, — door eene groote meerderheid van 178 tegen 49 Stemmen, verworpen. In het Huis der Gemeenten werd gisteren hetzelfde Verzoekschrift ingebragt, en door den Heer Fox dezelfde Motie gedaan, welke Lord Greyville in 't Huis der Lords gedaan had: om, namelijk, in Comité General er over te raadplegen. — De Redevoering van de ziele Heer, by die gelegenheid gedaan, was eene fraaye, Staatkundig-historische verhandeling over den oorsprong der Testacte, en over de onbilligheid en ontaakundigheid van de bekwamgvetten tegen de Catholyken langer te doen duren: in 't byzonder zoekende aantetonen, dat er in 't geheel geen nadeel, maar wel van alle kanten groot voordeel uit te voorzien zijn zou, om de Catholyken in gelyk Recht en gelyke gelegenheid te stellen met hunne Protestantsche Medeburgers, tot het bekleeden van plaatsen in de Wetgevende Huizen, en van de moge Posten in 't Leger en den Staat. Doch dit stuk is te uitgebreid om eeren doorlopend verslag van te geven; en enkele gedachten zouden weinig kunnen beantwoorden aan de fraayheid der verhandeling. Na dat nog eenige weinige Leden zich voor en tegen hadden doen hooren, en nog verscheidene Leden zich begeerig toonden om hunne gevoelens uittebrengen; werd de Vergadering des nachts ten half twee uren tot van daag gesadjourned.

In eene gisteren in de geschilderde Kamer gehouden Conferentie tuschen de Lords en de Gemeenten, over de Boofschap, waarbij verzocht was, dat aan Lord Melville zou vergend worden om voor het uitgekozen Comité te verschynen; gaven de Gecommitteerden der Lords te kennen, dat het volstrektelyk streed tegen de vaste handelwyze van het Hoogerhuis, een van deszels Leden te vergunnen om voor een Comité van het andere Huis te verschynen, wanneer er besluiten van eene ernstige natuur tegen dat Lid genomen waren, en vooral niet, wanneer van hem gevorderd zou worden om voor zulk een Comité te verschynen ter zake en van wege hetzelfde onderwerp, waar over die ernstige besluiten genomen hadden. — Zo dat Lord Melville, althans voor eerst, door zyne waardigheid als Part, verheven is boven het gevaar om door de gemeenen, die tot het onderzoek van zyne zake aangezield waren te kunnen veroordeeld worden.

Saterdag avond ontfing onze West-Indische Handelslaars de volgende Boofschap van den Heer Pitt. „Dat het Gouvernement, ten volen overtuigd van de gevaren, welke onze West-Indische Eilanden dreigen, geene tyd verzuimd heeft, om geschikte maatregelen tot derzelve bescherming te nemen; en dat er (boven en behalven de magt onder commando van Admiral Cockburn) versterkingen van Landtroepen en Schepen naar de West-Indiën gezonden zijn, die daar, naar beviind van zaken, zullen ageren.”

Het blykt, dat er 12 Linieschepen van de Kanaalvloot naar Oost- en West-Indiën gedetacheerd waren, blykt ongegrond geweest te zijn. Eergisteren namiddag is Admiraal Collingwood met zeven Linieschepen van die Vloot te Plymouth aangekomen. Hy was van de rest der Vloot onder Admiraal Gardner gescheiden op den 11 dezer, op de hoogte van de Lizard, en koers houdende naar Torbay.

PARYS den 16 May. Heden word in het officieel Dagblad het volgende verslag door den Admiraal Parbell, aan zyne Majesteit den Keizer, in dato Duinkerken den 27 April 1805 gezonden, zynde hoofdzakelyk van den volgende inhoud:

Ik heb de eer uwe Majesteit te berichten, dat op den 23 dezer, des avonds omstreeks 9 uren, van de Ruude van Duinkerken naar Ambtseuse, onder de orders van den Scheeps-Capitein Philips, vertrokken zijn, 33 Kanonneerbotten, benevens 19 Transportschepen, geladen met de overblyfselen van het Camp van Ostende. De wind was Noorden, het waai- de eene friske koele en de nacht was zeer donker. By het ondergaan der Zon, waren er 10 Vyandlyke Schepen, waag onder 4 Fregatten, in 't gezicht, het geen den Commandant het besluit deed nemen om zich van de donkerheid van den nacht te bedienen, ten einde voor het aanbreken van den dag op de hoogte van Kaap Grinez te zijn, het geen ook gebeurde; dan, ongelukkig liep de wind tegen het einde van den nacht, van het Noordwesten naar het Zuidwesten en Zuid. Zuidwesten, het geen oorzaak was dat de Vaartuigen in geene geregelde orde konden voortzeilen, en verscheidene van dezelve al te ver van de Kust verwyderden, zodanig dat by het aanbreken van den dag, agt dezer Vaartuigen, die het verfte afwaren, zich tuschen Kaap Blanet en Kaap Grinez, byna drie mylen van Land bevonden. Deze werden door de Vyandlyke Kruisers ontdekt, welke met een Fregat, een Corvet en drie Brikken jagt op hun maakten en met hun in gevegt kwamen, met dat ongelukkig gevolg, dat zes Vaartuigen, welke in eene zeer ongunstige positie aangetast waren, na eenen hardnekkiger tegenstand, voor de al te groote overmagt moesten bukken; doch de twee andere Vaartuigen, waar van het een gecommandeerd werd door den Scheeps-Lieutenant van Rhyn, Bevelhebber der Divisie, hebben, schoon tuschen het vuur van een Fregat en een Brik, en niettegenstaande dezelve met Schroot bedekt en de Zeilen met meer dan honderd kogels doorboord waren, het geluk gehad van te ontkomen.

De Commandant, welke zich agter af bevond, deed alle mooglyke moeite om het overige der Divisie te vereenigen en begaf zich met zes Vaartuigen, die hy by den anderen konde krygen, regelregt op den Vyand aan; hier op ontfoond er een gevegt op eenen afstand van vier mylen van de Engelsche Wal, het welk zeer hevig was, en waar by men niet optield met schieten, voor dat de Vyand afviel.

Twee Transportschepen, welke zich insgelyks te verre van de Kust verwyderd hadden en die men niet spoedig genoeg ter hulp konde komen, vielen insgelyks in 's Vyands magt; het overige van de Divisie, scheurde zich onder de Kust, alwaar het door den tegenwind verpligt was het Anker te werpen; hetzelfde werd aldaar door den Vyand aangestast, doch deze was weldra verpligt zich in de ruimte te begeven.

Den volgende dag ontdekte men te midden van het Canaal twee Vaartuigen, waar van het ene gecommandeerd werd door den Fregat-Capitein Nooy, en het andere door den Onder Officier Willink, welke waarschijnlijk hunne Ankers op de Rotsgronden by dewelken zy lagen, verloren hadden; zy laveerden om naar de Kust te komen; doch door twee Vyandlyke Fregatten ontdekt zynde, werden zy, na een hevig vuur, genoodzaakt zich over te geven. De andere Vaartuigen zijn allen te Ambtseuse binnengelopen, behalven vyf Transportschepen die de Haven van Calais bereikt hebben.

Hoewel wy in deze Attacque dat goed geluk niet gehad hebben, het welk ons tot hier tot vergezeld heeft, moet ik des niet te min aan uwe Majesteit een zeer gunstig Rapport doen van de dapperheid en het vereend gedrag van de Officiers der Marine en de ingeschepte Troepen; en het is zeker dat, indien de Vaartuigen by den anderen gebragt hadden kunnen worden, dit ongeluk niet gebeurd zoude zijn.

De Vyand heeft zyn geluk niet te danken, dan aan de gelegenheid van onze Vaartuigen afzonderlyk te hebben kunnen aantasten. Het gedrag van den Scheeps-Capitein Koller, welke alles gedaan heeft wat in zyn vermogen was, het zy om de Vaartuigen by den anderen te brengen, het zy om die genen welken in gevaar waren te verdedigen, verdiend eenen byzonderen roem. De Scheeps-Lieutenant van Rhyn, welke zich op zulk eene roemryke wyze, uit zyne hachlyke positie, tuschen het vuur van een Fregat en eenen Brik heeft weten te redden, heeft insgelyks aanspraak op denzelfden lof, enz.

De Kaaper de Adolph, van Boulogne, heeft in den nacht van den 9 op den 10 dezer, een Engelsch Koopvaardyschip, geladen met Huiden, Gum en andere Koopmanfchapen, genomen. Deze Prys is den 11 dezer in de Haven van Calais opgebragt: derzelver waarde wordt op 300,000 Franken begroot.

De Kaaper de Twee Gehroeders, van Calais, en de Kaaper de Prosper, van Boulogne, hebben genomen, een Engelsche Brik met Ballast, en nog een andere Brik, welke van de Kust van Guinée kwam en met Gum en Huiden geladen was; beide deze Pryzen zijn in verlate Haven gebragt.

In eenen Brief van Boulogne wordt gemeld, dat onze Kaapers in de gepasceerde week nog vyf andere Pryzen opgebragt hebben.

Den 17 May. Eindeljk meldt het Officieel Dagblad in stellige bewoordingen van Gouvernements wege: „Dat het Fransch Esquader van Toulon en het Spaansch Esquader van Cadix, zig den 9 April voor Gibraltar vereend hebben. Dat zy den 20ste met het aanbreken van den dag buiten het gezigt waren, en men er zedert geene tyding van bekomen heeft.”

Een weinig vroeger had dit zelfde nummer, ter gelegenheid der Engelsche, in den beginne niet zeer juiste berichten aangaande deze gebeurtenis, de navolgende noot laaten voor- afgaan:

„Het is onmogelyk dat men te Londen onbewust zy, dat de Spaansche en Fransche Esquaders, zig voor Gibraltar vereend hebben. Maar het Engelsch Gouvernement is getrouw aan zyn beleid, het zy het de waarheid vermaade, het zy het die verzwijge. Wat betreft Lord Nelson, wy weten niet, waar hy op dit oogenblik is, maar wy zijn zeker, dat hy twintig dagen na het vertrek van het Esquader uit Toulon, nog in Siciliën was; misfienen heeft hy op die kusten eene andere Lady Hamilton gevonden.”

Een ander belangryk Officieel Artikel, in hetzelfde Blad vervat, luid als volgt:

„Terwyl het Engelsch Kabinet, met deszels twintig of dertig Millioenen aan geheime uitgaven, zo weinig onderrigt is van de bewegingen in de Fransche Haven; terwijl Divi-

gen, wier bewegingen het niet vernemen zal, dan door den uitflag haarer kruistogten, zedert verscheidene Maanden van daar uitgegaan zijn, zonder dat het daarvan het geringste denkbeeld gehad heeft, zullen wy aan hetzelfde toonen, dat wy beter verwittigd zijn van het geen in Engeland geschied.

„Op den 17 April lagen te Deal 4 Vierenzeventigers, 2 Vyftigers, 10 Fregatten, en een gezamenlyk getal van 70 zo Kanonneerfloepen. Branders als andere kleine Vaartuigen. Die Station zieleen hield meer dan 12,000 Matrozen bezig. Zy had ten doel de Flotille van Boulogne gade te slaan, welke zulk een aantal Matrozen niet heeft, aangezien de Landtroepen op dezelfde met den besten uitflag tot den Scheepdienst gezeigeld worden.

„De Expeditie, van Southampton vertrokken, wordt te Portsmouth opgehouden, het zy door tegenwind het zy door bevel des Gouvernements. Aan de Kust bevonden zich geene Troepen, ter inscheeping bestemd. Van Northfortland tot aan Scotchiff lagen 3 à 10,000 Man langs deze Linie verdeeld.

„Het schynt, dat de Engelschen van Systhema veranderd zijn. Er lagen te voren in Duins een groot aantal Vaartuigen van Particulieren, die dezelve aan het Gouvernement verhuurden; deze Vaartuigen zijn den 29 April afgedankt, en de Matrozen tot den dienst der kruisende Vloten geprest; 660 zijn op de Vloot in Duins verdeeld.

„Het Gouvernement liet in de Manufacuur van Hunsditch koperen bollen van zes à 8 voet middellyn vervaardigen, bestemd om met brandbare stoffen gevuld en onder de Vaartuigen der Flotille te Boulogne geworpen te worden; een dinkwyl en aanzag middel om derzelver heftigen aanval te keeren. Men moest 100 dier Werktuigen vervaardigen, en 30 waren er reeds van voltooid.

„Het algemeen gevoelen is, dat de Heer Pitt het zelfde lot als Lord Beshille onderwin- den zal. Zulks zal een verlies voor Frankryk zijn, want weinige Lieden hebben zich zo onoverend in de Staatkunde getoond. Hy heeft de Staatkunde van eenen Reedsaar; dit is alles gezegd. Zo dra hy eenige drogedrenen vooruitgezet, zyne gebaarden aangevuld, en heftigheid in zyn spreken gebragt heeft, want hy, dat alles wyken moet. De waare Staatkunde volgt eenen anderen gang. In den eersten Oorlog is Frankryk aan den Heer Pitt de gebeurtenis van Kopenhagen verschuldigd, welke Engeland op den rand des verderfs bragt. Hoe veel voordeelen heeft het hem niet te danken, zints den aanvang van den tegen- woordigen Kryg.

„De verdryving van den Heer Pitt uit het Ministry kan een geluk voor Engeland zijn; maar, wy durven het zeggen, zy zal een ongeluk v. ons wezen. De Man van den mid- delmatigsten en beperkten geest zal de Buitenlandfche Zaken van Engeland beter befturen, dan de doldrighheid van den Heer Pitt. Ook is hy genoodzaakt te erkennen, dat de Coalitie mislukt, en hy van ieder verlaten is. Hy zegt niet waarom men hem verlaat; maar de oorzaak daarvan is zeer eenvoudig, en is hem laatstelyk door een Lid uit de Kamer der Gemeenten onder het oog gebragt: zulks koomt, heeft men hem gezegd, om dat gy nie- mand gespaard, en altoos ieder verlaten hebt.

„Den 27 April is te Folktone een Schip uit de West-Indiën aangekomen, meldende, dat het Esquader van Rochefort het Convooy van Cork onderschept had, en dat de tien Vaartuigen waaruit het bestond, met de drie duizend Man Troepen, welken zy aan boord hadden, genomen waren.” [Deze laatste tyding heeft zich niet bevestigd.]

De Heer Rigout, Straat en Brugbouwmeeftter te Lion, heeft onlangs een Kyker uitge- vonden, in vorm van een Vergrootglas, door welken men den bodem van eene Rivier of Zeehaven, het zy loodregt onder het oog, of van ter zyde, kan befchouwen, en dinkwyls, hoewel in eenen engen omtrek, het timmer- en ander werk, dat men ontdektten wil, tot op den kop van een spyker toe, zien kan. Deze Kyker kan tot een gemakelyk en dage- lyks gebruik verftrekken; maar daar men door denzelfden van ter zyde niet op alle diepten zien kan, en veel minder, waar men wel begeeren zou, zo is de Heer Rigout voornemens, om eene Machine te doen vervaardigen, waarin de Kunstwerkers en Ambachtslieden, onder het water nederdaalen en op eenen afstand van 3, 4, 5 en 6 Voeten, in de roadte zien kunnen. Hy is op dit denkbeeld gekomen, naar dien hy zeker gebrek aan een der brug- gen van de Sane, waar omtrent de Duikers hem geene genoegzame inlichting konden geven, niet behoorlyk ontdekken kon.

Wy herinneren ons hierby, dat reeds zekere Heer Collini een Instrument uitgevonden heeft, door middel van welk men de voorwerpen, die op den bodem der Zee liggen, zien kan; terwijl de Heer met dat Werktuig verscheidene proeven, zo wel by helder als by donker weer, heeft genomen, die allen, volgens het berigt van desbevoegden, goed zijn uitgevallen. Glimterende voorwerpen zag men daar mede tot op eene diepte van 53, en tot op eene diepte van 27 Voet. In de Oostzee echter zag men de eerften maar tot op eene diepte van 37, de anderen van 24 Voet.

BATAAFSCHE REPUBLIEK.

GRONINGEN den 16 May. Door den Raad dezer Stad is het vangen van Nagtegaalen verboden, op de aangroeiynde Straffe van drie, zes Guldens, arbitraire Correctie ingeval van onvermogen, en verbeurte van Vogelaars-gereedschap.

DEN BOSCH den 17 May. Wy hebben hier wederom een voorbeeld van hogen ouder- dom, den 13 l. l. overleed in deze Stad zekere Catharina Leyvor, Wed. P. Bertram, welke den 9 May 1705, te Charleroi in Frankryk geboren was, en dus vier dagen over de honderd jaar bereikt heeft. In haare laatste jaaren was zy Blind, doch haare Verftands- vermogens volkomen behouden.

DORDRECHT den 20 May. Gepasceerde Vrydag avond, omstreeks 11 uren, ont- dekte men in eene Zoutkeet, op het hier tegenoverliggend Zwyndrecht, Brand, en maar weinige minuten daarna sloegen reeds de vlammen het dak uit en woedden zo geweldig voort, dat, eer een uur verlopen was, zo wel die Keet als eene daer naast liggende, be- de in volle vlam stonden. Op Zwyndrecht had men, op het eerste gerucht van den Brand, de Alarunklok getrokken, en de Dorpspuiten voor den dag gehaald. Hier werd men het ongeluk, door de verbazende ten Hemel ryzende vlam, welke op verscheiden uren af- stands zigbaar moet geweest zijn, ook spoedig gewaar, en eer de klok twaalf uren sloeg waren reeds verscheiden Stadsputten en eene meeneigte Menschen van hier overgevoerd en tot stuiting van den Brand in het werk. Alle aangewende pogingen, om de twee in brand staande Keeten geheel of gedeeltelyk te redden, waren vrugtelooz, maar het is, naast de hulp van God, aan den onvermoeden yver der toegeschieden te danken, dat een derde Zoutkeet, welke tegen de twee brandende Keeten aanstond, behouden, en zelfs geheel onbeschadigd bleef. Ook zyn verscheiden Schepen, die in de Keetshaven, tegen over de twee brandende Keeten, lagen, nog gered en de Rivier opgebragt. Van het oogenblik dat de Brandputten aan den gang geraakten tot op het oogenblik dat wy dit schryven hebben de Brandputten nog niet geheel opgehouden met water te geven, hetwelk, door eene verbe- zende massa van Turf, welke in een der afgebrande Keeten was, en nog niet volkomen uitgebrand is, noodzakelyk is geworden.

DEN HAAG den 21 May. Haar Hoog Mogende vertegenwoordigende het Bataafsch Ge- meenebest, zyn gisteren wederom vergaderd geweest, en zullen aanstaande Woensdag hunde deliberation continueren.

Gisteren is zyn Excellentie de Raadpenfionaris, onder geleide van een Detachement Der- gonders van het 1ste Regiment van het Huis in het Bosch alhier geretourneerd, en heeft aan onderfcheide Perzonen Audientie verleend. Ook de Commissie ter Finantie van Hol- land, heeft dien dag zyn Excellentie gecompimenteerd. De Secretaris van Staat voor de Binnenlandfche Zaken, by Staatsbesluit van den 6 May l. l. geauthoriseerd zynde, de nodige orders te stellen, dat de Leden en Ministers der aanstaande Regeering, gedurende den openbaren Godsdienst gebruik zouden kunnen maken, van de Zitbanken in de Klooster- Groote, Nieuwe en Fransche Kerken, zyn dien ten gevolge, met overleg van Kerkmees- teren der voorz. Kerken, daar omtrent door denzelfden gemaakt, de volgende schikkingen ingegaan den 19 dezer:

In de Klooster Kerk, zal de Bank der voormalige Gecommitteerde Raaden geoccupeerd worden door Z. E. den Heere Raadpenfionaris, en deszels Familie afzonderlyk.

De Bank van den voormaligen Raad van Staaten, gemerkt No. 1, door de Leden van de Aziatischen en Amerikaanschen Raad, en Commisfarijsten tot de Bataafsche Posteryen.

De Bank van de Regeering van den Haag, gemerkt No. 2, door de zelve Regeering.

De Bank van Hun Hoog Mogende, gemerkt No. 3, door Hun Hoog Mogende, de Secretarissen van Staat, den Staatsraad en verdere Raaden, alsmede door de Nationale Re- kenkamer.

De Bank van de voormalige Ridderfchap, gemerkt No. 4, door het Nationaal Gerechthof, de Hooge Militaire Vierfchaar, en de Hoofd-Officiers der Armée te Water en te Lande.

De Bank van Holland, gemerkt No. 5, door het Departementaal en Gedeputeerd Bestuur der Rekenkamer en het Gerechtshof van dat Departement, alsmede Hoofd-Ingelanden, Hoog Heemraden van de onderfcheide Heemraadschappen, en den Esfayeur-Generaal van de Munt.

NB. De Ministers der voormelde Collegien, alsmede de Ontvangers, plaatzen zich in de Banken dier Collegien, waar toe zy behoren.

By gebrek aan plaats in de Bank, voor eiks respectieve qualiteit gedefigneerd, staat de vry, eene ledige plaats in eene andere Bank te occuperen, die van Z. E. den Heere Raadpenfionaris uitgezonderd.

In de Groote Kerk zal de Bank van de voormalige Ridderfchap voor het Orgel, worden geoccupeerd door Z. E. den Heere Raadpenfionaris en deszels Familie, als voren.

De drie Banken ter linker zyde, naast de voorgaande, door de Leden en Ministers van alle Nationale en Departementale Collegien, alsmede door de Hoofd-Officiers der Armée te Water en te Lande.

De twee Banken ter rechter zyde, naast de eerstgemelde, en wel de bovenfte door de Raad, en de onderfte door Schepenen van den Haag, en derzelver respectieve Ministers.

In de Nieuwe Kerk, zullen de vier Banken tegen over den Predikftoel, zonder ontfcheid, geoccupeerd worden door de Leden en Ministers van alle Nationale en Depar- tementaale Collegien, als mede door de Hoofd-Officiers der Armée te Water en te Lande.

De voormalige Generaliteits Bank, door den Raad en Schepenen van den Haag, derzelver Ministers.

In de Fransche Kerk, zal de middelste Tribune geoccupeerd worden door Z. E. den Heere Raadpenfionaris en deszels Familie, als voren.

De Tribunes op de Gaanderyen, ter wederzyden van de voorgaande, door de Leden Ministers van alle Nationale en Departementale Collegien, de Stedelyke Regeering en Refluentie; als mede door de Hoofd-Officiers der Armée te Water en te Lande.

04 JAN 1964 10 17 00Z

